

Det er synd for en sådan mediebog, at den ikke har kunnet udgives med farve-tryk. Det ville nok have virket tiltalende på målgruppen. I disse tider hvor selv aviserne har farver på billedstoffet er det lidt tamt med hvide, grå og sorte nuancer.

Forfatterne giver i forordet udtryk for målet med bogen:

Elevne skal gennem arbeidet med lærestoffet i boka og praktisk arbeid med medier, tilegne seg kunnskaper om mediens språk, virkemidler og påvirkningskraft. Slik kan de øke sin kommunikasjonskompetanse. Dette innebærer å utvikle evnen til å vurdere og nyttiggjøre seg mediebudskap både som mottaker og sender.

Jeg mener, at bogen giver muligheder og næsten garanti for at dette mål kan nås. - Kan den danske folkeskole bruge dette materiale til noget? Selvfølgelig kan vi ikke dele en norsksproget bog ud til eleverne i 4. klasse, men vi kan sagtens lade os inspirere og glæde os over endelig at se faget blive taget alvorligt, forsøgt samlet og klarere defineret af vore nordiske naboer. I en bearbejdet udgave kunne det danske Gyldendal måske give os muligheden for at afprøve bogen i den danske skole.

Undervisning i TV - idéer til undervisningsforløb. Redigeret af Henrik Jagd, Dorthe Wøndt og Ida Westh. 1988. Medielærerforeningen. 82 s., kr. 60,-. Købes hos Poul Erik Brøndgaard, Engholmvej 4, 3600 Stenløse, Tlf. 02 170067.

Anmeldt af: Ellen Møllersøe, underviser i dansk og film- og TV-kundskab ved VUC i Helsingør.

Der har altid været en vis ironisk distance til celluloidpædagogen. Nutidens mere diskrete videobånd (nede i tasken) vækker mindre furor, men holdningen er den samme i visse kredse. Det er for let og ikke "rigtig" undervisning. Det er derfor med stor glæde i flere henseender, at jeg modtager "Undervisning i TV". Det vil jo sige en accept af TV-mediet som seriøst undervisningsstof - også i danskundervisningen.

Bogen er desuden fremragende som inspiration og appetitvækker til film- og TV-undervisningen selvfølgelig OG til danskundervisningen, der mange steder trænger til en opstrammer i massekommunikation.

De fem artikler henvender sig til læreren. Materialet fungerer godt som lærerinspiration og som grundlag for en viderebearbejdelse og pædagogisering med henblik på eleverne.

Lærere i film- og TV-kundskab kan uden besvær bruge materialet i undervisningen. En dansklærer vil skulle yde en større indsats inden undervisningsbrug.

Ida Westh stiller spørgsmålet: Hvad er godt fjernsyn? - Det kan diskuteres i en uendelighed og er ofte genstand for stor opmærksomhed.

Ida Westh har primært hentet inspiration til en strukturering af problematikken hos John Carlsen: "Det gode fjernsyn", 1984. Diskussionsområderne er spændende og udvider horisonten. Begrebet "lænestolsæstetik" pirrer f.eks. nysgerigheden, og vil helt sikkert få nogle elever til at spidse ører.

Et andet område er faktionsbegrebet. Hvad er fakta og hvad er fiktion? Kan vi overhovedet med sikkerhed skelne? Hvad er faktion? Artiklen virker afklarende og kommer til sidst med praktiske oplysninger om det evigt tilbagevendende

de: Hvordan skaffer vi den ønskede udsendelse?

En helt anden måde at lade eleverne opleve TV-mediet på, er ved at tage udgangspunkt i Ungdomsredaktionen. Mette Kocks artikel kan danne grundlag for en kvalificeret undervisning i Ungdomsredaktionen med det formål for øje at afklare og afmystificere TV-mediet som helhed.

Artiklen rummer et lille historisk rids og mange synsvinkler, der kan lægges ned over udsendelsen. Jeg kan absolut anbefale at tage fat her. Ungdomsredaktionen skaber altid diskussion, og er i øvrigt egnet til alle aldersgrupper.

Godt at TV-sporten har fået en plads i materialet. Emnet er forsømt, og som Henrik Jagd og Benny Warning selv skriver, er det ofte regnet for useriøst. Ikke desto mindre vil emnet, og måske især fodbold som artiklen mest drejer sig om, tale til nogle elever som vi ellers ikke får med.

De to skribenter går grundigt til værks, både hvad angår lyd- og billedside og produktionen af en sportsudsendelse. Her er masser af konkret viden at hente. Artiklen rummer desuden et godt og konkret arbejdsforslag - lige til at bruge. Også eksakte arbejdsspørgsmål er med. Til sidst er nævnt en række andre forslag til undervisning i sport.

Peter Perssons mål er det samme som de øvrige skribenters og i øvrigt alle medielæreres: bevidstgørelse om forskellen mellem TV-virkelighed og den rigtige virkelighed. Hans metode er den praktiske, en selvfølgelig indfaldsvinkel i film- og TV-kundskab. I dansk undervisningen har et sådant forløb svære vilkår. Ofte mangler der apparatur og lærer kvalifikationer.

Medielæreren kan hente idéer fra det beskrevne forløb. Dele af forløbet kan anvendes, det behøver ikke at fremstå i sin helhed. Henrik Poulsen lukker os indenfor i Danmarks Radio,

et ellers lukket land for de fleste.

Ingen tvivl om vigtigheden i at skue bagom fjernsynsprogrammerne, en ekstra dimension i vores analysepraksis. Artiklen viser os den interne DR-verden, men kun den der kender det indefra, vil føle sig tryk som underviser på dette område.

De konkrete eksempler er gode, her er det lettere at være med, og spændende en gang at tage det op i et undervisningsforløb. Arbejdsspørgsmålene sætter tanker i gang, andre og flere tanker end almindeligvis.

Konkluderende vil jeg anbefale alle, der ikke vil sakke bagud inden for massekommunikationsområdet TV, at anskaffe bogen. Den indeholder lidt af hvert som det danske fjernsyn.

Erik Kaufmann, Majas nye TV, Munksgaard, Polo-serien, 1988. 62 s., kr. 124,-.

Anmeldt af: Mai-Britt Herløv Petersen, lærer i Ishøj.

Majas nye TV er en undervisningsbog til folkeskolens elever på ca. 4.-7. klassetrin. Bogen omhandler TV-mediet og TVs betydning nu og i fremtiden. Den består af 2 dele: en skønlitterær, der indeholder en novelle om en pige (Majas) oplevelse og indlevelse, når hun ser holografisk duft TV, og en fakta del, der indeholder oplysninger om, hvordan TV produceres rent teknisk, hvordan TV påvirker os og om børns medievaner nu og i fremtiden. Bogen er godt illustreret, sat med forholdsvis store typer og skrevet i et for aldersgruppen let læseligt sprog.